

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 15 września 1993 r.

Nr 85

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

397 — z dnia 6 września 1993 r. w sprawie świadczeń na rzecz obrony 1573

ROZPORZĄDZENIE

398 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 września 1993 r. w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług przewozowych na cele wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w 1993 r. . 1587

397

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 września 1993 r.

w sprawie świadczeń na rzecz obrony.

Na podstawie art. 204 ust. 5, art. 207, art. 208 ust. 4, art. 215 i art. 219 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady i tryb planowania oraz nakładania obowiązku świadczeń osobistych i rzeczowych, a także ich wykonywania,
- 2) zadania i właściwość organów w sprawach, o których mowa w pkt 1,
- 3) kategorie osób zwolnionych od obowiązku świadczeń osobistych, jak również nieruchomości i rzeczy ruchome, które nie mogą być przedmiotami świadczeń rzeczowych,
- 4) tryb żądania i składania informacji o przedmiotach świadczeń rzeczowych,
- 5) tryb wypłacania ryczałtu i należności pieniężnych za wykonanie świadczeń osobistych oraz wysokości ryczałtu za używanie przedmiotów świadczeń rzeczowych,
- 6) tryb dochodzenia roszczeń z tytułu oddania przedmiotów świadczeń rzeczowych do używania,

7) obowiązki i uprawnienia użytkowników przedmiotów świadczeń rzeczowych oraz uprawnienia osób wykonujących świadczenia osobiste.

§ 2. Przepisy art. 22, 60, 202—204, 208—212, 217 i 221, powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają przepisy ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254).

§ 3. Przedmioty świadczeń rzeczowych mogą być przeznaczone:

- 1) na uzupełnienie potrzeb wynikających z wojennych struktur organizacyjnych jednostek Sił Zbrojnych oraz państwowych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania na potrzeby obrony państwa, zwanych dalej „etatowymi świadczeniami rzeczowymi”,
- 2) do używania przez jednostki określone w art. 208 ust. 2 i art. 217 ust. 1, nie podlegające włączeniu w skład ich struktur organizacyjnych, zwane dalej „doraźnymi świadczeniami rzeczowymi”.

§ 4. W rozumieniu przepisów niniejszego rozporządzenia państwowymi jednostkami organizacyjnymi wykonującymi zadania na potrzeby obrony państwa są:

- 1) jednostki przewidziane do militaryzacji,
- 2) Policja,

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 15 września 1993 r.

Nr 85

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

397 — z dnia 6 września 1993 r. w sprawie świadczeń na rzecz obrony 1573

ROZPORZĄDZENIE

398 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 września 1993 r. w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług przewozowych na cele wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w 1993 r. . 1587

397

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 września 1993 r.

w sprawie świadczeń na rzecz obrony.

Na podstawie art. 204 ust. 5, art. 207, art. 208 ust. 4, art. 215 i art. 219 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady i tryb planowania oraz nakładania obowiązku świadczeń osobistych i rzeczowych, a także ich wykonywania,
- 2) zadania i właściwość organów w sprawach, o których mowa w pkt 1,
- 3) kategorie osób zwolnionych od obowiązku świadczeń osobistych, jak również nieruchomości i rzeczy ruchome, które nie mogą być przedmiotami świadczeń rzeczowych,
- 4) tryb żądania i składania informacji o przedmiotach świadczeń rzeczowych,
- 5) tryb wypłacania ryczałtu i należności pieniężnych za wykonanie świadczeń osobistych oraz wysokości ryczałtu za używanie przedmiotów świadczeń rzeczowych,
- 6) tryb dochodzenia roszczeń z tytułu oddania przedmiotów świadczeń rzeczowych do używania,

7) obowiązki i uprawnienia użytkowników przedmiotów świadczeń rzeczowych oraz uprawnienia osób wykonujących świadczenia osobiste.

§ 2. Przepisy art. 22, 60, 202—204, 208—212, 217 i 221, powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają przepisy ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254).

§ 3. Przedmioty świadczeń rzeczowych mogą być przeznaczone:

- 1) na uzupełnienie potrzeb wynikających z wojennych struktur organizacyjnych jednostek Sił Zbrojnych oraz państwowych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania na potrzeby obrony państwa, zwanych dalej „etatowymi świadczeniami rzeczowymi”,
- 2) do używania przez jednostki określone w art. 208 ust. 2 i art. 217 ust. 1, nie podlegające włączeniu w skład ich struktur organizacyjnych, zwane dalej „doraźnymi świadczeniami rzeczowymi”.

§ 4. W rozumieniu przepisów niniejszego rozporządzenia państwowymi jednostkami organizacyjnymi wykonującymi zadania na potrzeby obrony państwa są:

- 1) jednostki przewidziane do militaryzacji,
- 2) Policja,

- 3) Urząd Ochrony Państwa,
- 4) Straż Graniczna,
- 5) Państwowa Straż Pożarna,
- 6) Służba Więzienna,
- 7) jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub dla których jest on organem założycielskim i nie wchodzące w skład Sił Zbrojnych,
- 8) państwowe jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 221 ust. 1 i 2.

§ 5. Prace wykonywane w ramach obowiązku świadczeń osobistych powinny odpowiadać stanowi zdrowia oraz, w miarę możliwości, kwalifikacjom zawodowym osoby, na którą nałożono ten obowiązek.

Rozdział 2

Świadczenia w czasie pokoju

Planowanie świadczeń

§ 6. 1. Wojewódzkie urzędy statystyczne przekazują nieodpłatnie informacje i dane prowadzone w tych urzędach o rzeczach ruchomych z działu transportu i łączności wojskowym komendantom uzupełnień, w których zasięgu działania znajdują się siedziby posiadaczy.

2. Nośnikami informacji i danych, o których mowa w ust. 1, są kopie dokumentów uzyskanych od jednostek sprawozdawczych, a także przetworzone zbiorcze informacje wykonane w wojewódzkich urzędach statystycznych.

3. Wojewódzkie urzędy statystyczne przekazują informacje i dane, o których mowa w ust. 1, wojskowym komendantom uzupełnień corocznie w terminie 30 dni od dnia otrzymania sprawozdania.

§ 7. 1. Terenowe organy rządowej administracji ogólnej oraz wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast), stosownie do art. 212 ust. 2, informują nieodpłatnie wojskowych komendantów uzupełnień oraz właściwe organy obrony cywilnej o nieruchomościach i rzeczach ruchomych, które mogą być przedmiotem świadczeń rzeczowych.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

- 1) nazwę (dane) posiadacza i adres jego siedziby,
- 2) liczbę lub ilość, rodzaj, przeznaczenie nieruchomości albo rzeczy ruchomych,
- 3) dane charakteryzujące właściwości rzeczy ruchomych lub nieruchomości.

3. Przekazywanie informacji określonej w ust. 1 następuje w sposób ustalony między zainteresowanymi organami.

§ 8. Wojskowi komendanci uzupełnień w związku z ćwiczeniami wojskowymi, a właściwe organy obrony cywilnej w związku z ćwiczeniami w obronie cywilnej oraz ćwiczeniami praktycznymi w zakresie powszechnej samoobrony, występują do wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) z wnioskiem o nałożenie obowiązku świadczeń osobistych oraz przeznaczenie nieruchomości lub rzeczy ruchomych na cele doraźnych świadczeń rzeczowych.

§ 9. Kierownicy urzędów rejonowych rządowej administracji ogólnej, zwanych dalej „urzędami rejonowymi”, występują do wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) z wnioskiem o przeznaczenie nieruchomości na cele świadczeń rzeczowych w związku z używaniem ich w czasie poboru.

§ 10. 1. Wnioski, o których mowa w § 8 i 9, powinny odpowiednio zawierać w szczególności:

- 1) w zakresie świadczeń osobistych:
 - a) określenie jednostki organizacyjnej, na której rzecz świadczenie ma być wykonywane,
 - b) liczbę osób ze wskazaniem ich kwalifikacji ogólnych i dane o potrzebie posiadania przez te osoby określonych prostych narzędzi,
 - c) termin i miejsce stawienia się do wykonania świadczeń,
 - d) rodzaj i zakres prac przewidywanych do wykonania,
 - e) czas trwania świadczenia,
- 2) w zakresie świadczeń rzeczowych:
 - a) określenie jednostki organizacyjnej, na której rzecz świadczenie ma być wykonywane,
 - b) liczbę, rodzaj nieruchomości oraz rzeczy ruchomych,
 - c) termin i miejsce, w którym posiadacz jest obowiązany oddać do używania przedmiot świadczenia,
 - d) przeznaczenie i okres, przez jaki przedmioty świadczenia będą używane.

2. Wnioski o nałożenie świadczeń mogą ponadto zawierać propozycje dotyczące nałożenia świadczeń osobistych na obywateli w określonych miejscowościach oraz świadczeń rzeczowych na określonych posiadaczy.

3. Łącznie z wnioskami o przeznaczenie rzeczy ruchomych na cele świadczeń rzeczowych mogą być składane wnioski o nałożenie obowiązku świadczeń osobistych w celu dostarczenia i obsługi przedmiotów świadczeń rzeczowych.

§ 11. 1. Na podstawie wniosków, o których mowa w § 8 i 9, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) opracowuje, do dnia 31 grudnia danego roku, roczny plan świadczeń osobistych i doraźnych świadczeń rzeczowych, które mają być wykonywane w następnym roku kalendarzowym.

2. Plan świadczeń powinien zawierać dane zawarte we wnioskach określonych w § 8 i 9.

§ 12. 1. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) opracowuje osobny plan świadczeń osobistych oraz etatowych i doraźnych świadczeń rzeczowych przewidzianych do wykonania w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny.

2. Podstawę opracowania planu stanowią wnioski:

- 1) wojskowych komendantów uzupełnień w odniesieniu do świadczeń wykonywanych na rzecz jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych lub jednostek organizacyjnych wchodzących w tym czasie, na podstawie odrębnych przepisów, w skład Sił Zbrojnych, a także jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 4 pkt 7,
- 2) organów obrony cywilnej w odniesieniu do świadczeń wykonywanych na rzecz obrony cywilnej,
- 3) właściwych kierowników państwowych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania na potrzeby

- 3) Urząd Ochrony Państwa,
- 4) Straż Graniczna,
- 5) Państwowa Straż Pożarna,
- 6) Służba Więzienna,
- 7) jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub dla których jest on organem założycielskim i nie wchodzące w skład Sił Zbrojnych,
- 8) państwowe jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 221 ust. 1 i 2.

§ 5. Prace wykonywane w ramach obowiązku świadczeń osobistych powinny odpowiadać stanowi zdrowia oraz, w miarę możliwości, kwalifikacjom zawodowym osoby, na którą nałożono ten obowiązek.

Rozdział 2

Świadczenia w czasie pokoju

Planowanie świadczeń

§ 6. 1. Wojewódzkie urzędy statystyczne przekazują nieodpłatnie informacje i dane prowadzone w tych urzędach o rzeczach ruchomych z działu transportu i łączności wojskowym komendantom uzupełnień, w których zasięgu działania znajdują się siedziby posiadaczy.

2. Nośnikami informacji i danych, o których mowa w ust. 1, są kopie dokumentów uzyskanych od jednostek sprawozdawczych, a także przetworzone zbiorcze informacje wykonane w wojewódzkich urzędach statystycznych.

3. Wojewódzkie urzędy statystyczne przekazują informacje i dane, o których mowa w ust. 1, wojskowym komendantom uzupełnień corocznie w terminie 30 dni od dnia otrzymania sprawozdania.

§ 7. 1. Terenowe organy rządowej administracji ogólnej oraz wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast), stosownie do art. 212 ust. 2, informują nieodpłatnie wojskowych komendantów uzupełnień oraz właściwe organy obrony cywilnej o nieruchomościach i rzeczach ruchomych, które mogą być przedmiotem świadczeń rzeczowych.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

- 1) nazwę (dane) posiadacza i adres jego siedziby,
- 2) liczbę lub ilość, rodzaj, przeznaczenie nieruchomości albo rzeczy ruchomych,
- 3) dane charakteryzujące właściwości rzeczy ruchomych lub nieruchomości.

3. Przekazywanie informacji określonej w ust. 1 następuje w sposób ustalony między zainteresowanymi organami.

§ 8. Wojskowi komendanci uzupełnień w związku z ćwiczeniami wojskowymi, a właściwe organy obrony cywilnej w związku z ćwiczeniami w obronie cywilnej oraz ćwiczeniami praktycznymi w zakresie powszechnej samoobrony, występują do wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) z wnioskiem o nałożenie obowiązku świadczeń osobistych oraz przeznaczenie nieruchomości lub rzeczy ruchomych na cele doraźnych świadczeń rzeczowych.

§ 9. Kierownicy urzędów rejonowych rządowej administracji ogólnej, zwanych dalej „urzędami rejonowymi”, występują do wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) z wnioskiem o przeznaczenie nieruchomości na cele świadczeń rzeczowych w związku z używaniem ich w czasie poboru.

§ 10. 1. Wnioski, o których mowa w § 8 i 9, powinny odpowiednio zawierać w szczególności:

- 1) w zakresie świadczeń osobistych:
 - a) określenie jednostki organizacyjnej, na której rzecz świadczenie ma być wykonywane,
 - b) liczbę osób ze wskazaniem ich kwalifikacji ogólnych i dane o potrzebie posiadania przez te osoby określonych prostych narzędzi,
 - c) termin i miejsce stawienia się do wykonania świadczeń,
 - d) rodzaj i zakres prac przewidywanych do wykonania,
 - e) czas trwania świadczenia,
- 2) w zakresie świadczeń rzeczowych:
 - a) określenie jednostki organizacyjnej, na której rzecz świadczenie ma być wykonywane,
 - b) liczbę, rodzaj nieruchomości oraz rzeczy ruchomych,
 - c) termin i miejsce, w którym posiadacz jest obowiązany oddać do używania przedmiot świadczenia,
 - d) przeznaczenie i okres, przez jaki przedmioty świadczenia będą używane.

2. Wnioski o nałożenie świadczeń mogą ponadto zawierać propozycje dotyczące nałożenia świadczeń osobistych na obywateli w określonych miejscowościach oraz świadczeń rzeczowych na określonych posiadaczy.

3. Łącznie z wnioskami o przeznaczenie rzeczy ruchomych na cele świadczeń rzeczowych mogą być składane wnioski o nałożenie obowiązku świadczeń osobistych w celu dostarczenia i obsługi przedmiotów świadczeń rzeczowych.

§ 11. 1. Na podstawie wniosków, o których mowa w § 8 i 9, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) opracowuje, do dnia 31 grudnia danego roku, roczny plan świadczeń osobistych i doraźnych świadczeń rzeczowych, które mają być wykonywane w następnym roku kalendarzowym.

2. Plan świadczeń powinien zawierać dane zawarte we wnioskach określonych w § 8 i 9.

§ 12. 1. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) opracowuje osobny plan świadczeń osobistych oraz etatowych i doraźnych świadczeń rzeczowych przewidzianych do wykonania w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny.

2. Podstawę opracowania planu stanowią wnioski:

- 1) wojskowych komendantów uzupełnień w odniesieniu do świadczeń wykonywanych na rzecz jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych lub jednostek organizacyjnych wchodzących w tym czasie, na podstawie odrębnych przepisów, w skład Sił Zbrojnych, a także jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 4 pkt 7,
- 2) organów obrony cywilnej w odniesieniu do świadczeń wykonywanych na rzecz obrony cywilnej,
- 3) właściwych kierowników państwowych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania na potrzeby

obrony państwa w odniesieniu do świadczeń na rzecz tych jednostek,

- 4) kierowników urzędów rejonowych w odniesieniu do świadczeń wykonywanych w związku ze zorganizowaniem doręczania i doręczaniem kart powołania do pełnienia czynnej służby wojskowej oraz wezwań do wykonania świadczeń osobistych lub rzeczowych, stosownie do art. 60 ust. 4.

3. Przepisy § 10 stosuje się odpowiednio.

4. W planie wójt lub burmistrz (prezydent miasta) ujmuje własne potrzeby świadczeń osobistych i rzeczowych związane z wykonaniem zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 4.

5. Plan, o którym mowa w ust. 1, podlega stałej aktualizacji.

6. W razie braku możliwości nałożenia obowiązku świadczeń zgłoszonych we wszystkich wnioskach, o których mowa w ust. 2, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) powiadamia o tym zainteresowanego wnioskodawcę.

Nakładanie obowiązku świadczeń osobistych i ich wykonywanie

§ 13. 1. Obowiązki świadczeń osobistych nie podlegają:

- 1) żołnierze pełniący czynną służbę wojskową oraz osoby, którym doręczono kartę powołania do tej służby, jeżeli termin stawienia się do tej służby koliduje z terminem wykonania świadczenia,
- 2) poborowi odbywający służbę w obronie cywilnej lub służbę zastępczą,
- 3) osoby wybrane do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej lub organów samorządu terytorialnego na czas trwania kadencji,
- 4) osoby zaliczone do I lub II grupy inwalidów oraz uznane za trwale niezdolne do prowadzenia gospodarstwa rolnego,
- 5) funkcjonariusze Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Państwowej Straży Pożarnej oraz pracownicy Służby Ochrony Kolei, straży przemysłowej i straży pocztowej, sędziowie i prokuratorzy,
- 6) kobiety w ciąży i w czasie urlopu macierzyńskiego oraz osoby sprawujące opiekę nad dziećmi do lat ośmiu,
- 7) osoby sprawujące opiekę nad dziećmi od lat ośmiu do szesnastu lub osobami wspólnie zamieszkałymi, zaliczonymi do I grupy inwalidów albo obłożnie chorymi, jeżeli opieki tej nie można powierzyć innym osobom,
- 8) osoby zatrudnione na stanowiskach kierowników publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz na stanowiskach w opiece społecznej i placówkach opiekuńczo-wychowawczych.

2. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) nie nakłada obowiązku świadczeń osobistych na osoby, o których mowa w ust. 1, na podstawie właściwych dokumentów przedłożonych przez zainteresowane osoby.

§ 14. Wnioski wojskowego komendanta uzupełnień o nałożeniu obowiązku świadczeń osobistych, które mają

być wykonywane w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny na potrzeby Sił Zbrojnych, realizuje się w pierwszej kolejności.

§ 15. Decyzję, o której mowa w art. 202 ust. 2, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wydaje według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 16. 1. Decyzji o przeznaczeniu osoby do wykonania świadczenia osobistego w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny wójt lub burmistrz (prezydent miasta) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności z chwilą zaistnienia takiej okoliczności.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 17. 1. Osoby, wobec których wydano ostateczną decyzję, o której mowa w § 16 ust. 1, mogą być wzywane w czasie pokoju do wykonania świadczenia osobistego w związku ze sprawdzeniem gotowości mobilizacyjnej Sił Zbrojnych.

2. Wzór wezwania stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 18. 1. Wezwania do wykonania świadczenia osobistego wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wystawia w czasie pokoju.

2. W razie wzywania osób do świadczeń w związku ze sprawdzeniem gotowości mobilizacyjnej Sił Zbrojnych, doręczenie wezwań następuje przy wykorzystaniu systemu doręczania kart powołania, stosownie do art. 60 ust. 4. W miejsce wykorzystanych wezwań wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wystawia nowe wezwania do wykonania świadczeń osobistych na te same osoby.

3. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta), na wniosek wojskowego komendanta uzupełnień, przekazuje wystawione wezwania do wykonania świadczenia osobistego dowódcom jednostek wojskowych, na których rzecz świadczenia mają być wykonane.

4. W wypadku, o którym mowa w ust. 3, obowiązek doręczania wezwań spoczywa na dowódcach jednostek wojskowych.

5. Wezwania do wykonania świadczeń osobistych polegających na obsłudze i dostarczaniu przedmiotów świadczeń rzeczowych, na wniosek posiadacza, przekazuje się na przechowanie temu posiadaczowi, na którego został nałożony obowiązek świadczeń rzeczowych. Obowiązek doręczenia wezwań spoczywa na posiadaczu.

§ 19. 1. W wypadku gdy osoba, na którą nałożono obowiązek świadczeń osobistych, nie może stawić się do wykonania tych świadczeń w terminie określonym w decyzji lub wezwaniu z powodu obłożnej choroby, niezwłocznie zawiadamia o tym wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) osobiście lub przez inne osoby. Po ustaniu choroby osoba zgłasza się niezwłocznie do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta), przedstawiając w tej sprawie zaświadczenie lekarskie.

2. W wypadku otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) powiadamia o tym, odpowiednio, wojskowego komendanta uzupełnień lub organu obrony cywilnej albo kierownika państwowej jednostki organizacyjnej, na której rzecz świadczenie miało być wykonywane.

§ 20. 1. Jednostki organizacyjne, na których rzecz świadczenie osobiste jest wykonywane, są obowiązane do zapewnienia odpowiednich warunków bezpieczeństwa i higieny pracy osobom wykonującym te świadczenia.

2. W razie wykonywania świadczenia osobistego przez czas przekraczający 24 godziny, jednostka organizacyjna, na której rzecz jest ono wykonywane, zapewnia osobom wykonującym świadczenie czas niezbędny do odpoczynku i odpowiednio do tego wyposażone pomieszczenie.

§ 21. 1. Osobom wykonującym świadczenia osobiste w czasie przekraczającym 8 godzin jednostka organizacyjna, na której rzecz świadczenie jest wykonywane, zapewnia bezpłatne wyżywienie.

2. Jeżeli jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1, nie ma możliwości zapewnienia bezpłatnego wyżywienia osobom wykonującym świadczenia osobiste, wypłaca równoważnik pieniężny za wyżywienie.

3. Koszt wyżywienia i wysokość równoważnika pieniężnego za wyżywienie powinny odpowiadać stawkom diet przysługujących z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju, określonych przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

§ 22. Osobom wykonującym świadczenia osobiste, z chwilą zakończenia wykonywania tych świadczeń, wypłaça się:

- 1) zwrot kosztów przejazdu, o których mowa w art. 204 ust. 6, według stawek cen biletów w środkach komunikacji publicznej, a w wypadkach wykorzystywania własnego środka transportowego — według stawek określonych przez Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej dotyczących używania samochodów osobowych, motocykli i motorowerów do celów służbowych,
- 2) zwrot kosztów, w razie wykorzystywania przez kuriera własnego środka transportowego, według stawek, o których mowa w pkt 1,
- 3) równoważnik pieniężny za wyżywienie, jeżeli jednostka organizacyjna, na której rzecz świadczenie było wykonywane, nie zapewniła osobie bezpłatnego wyżywienia,
- 4) ryczałt, o którym mowa w art. 204 ust. 1, z zastrzeżeniem pkt 5,
- 5) należność pieniężną, o której mowa w art. 204 ust. 2 i 3, wypłacaną zamiast ryczałtu, jeżeli pracownik przedłoży stosowne zaświadczenie z zakładu pracy.

§ 23. Po wykonaniu świadczenia osobistego jednostka organizacyjna, na której rzecz zostało ono wykonane, na wniosek zainteresowanej osoby, wydaje zaświadczenie stwierdzające czas wykonywania świadczenia.

§ 24. 1. Ostateczna decyzja o przeznaczeniu osoby do funkcji kuriera oraz o nałożeniu obowiązku świadczeń osobistych w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny podlega uchynieniu w przypadku:

- 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w § 13 ust. 1,
- 2) zmiany miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące, polegającej na zameldowaniu się w miejscowości położonej poza terytorialnym zasięgiem działania gminy,
- 3) wniosku organu lub kierownika jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 12 ust. 2, w przypadku ustania potrzeby korzystania ze świadczeń osobistych,

4) zgonu osoby, na którą nałożono obowiązek wykonania świadczenia osobistego.

2. Osoby, na które nałożono obowiązek świadczenia osobistego, zawiadamiają niezwłocznie wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) o zaistnieniu okoliczności określonych w § 13 ust. 1.

3. Uchylenia decyzji w wypadkach, o których mowa w ust. 1, dokonuje wójt lub burmistrz (prezydent miasta) na ogólnych zasadach.

4. O uchyleniu decyzji w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) zawiadamia osobę, której to uchylenie dotyczy, oraz właściwego wnioskodawcę, a w razie zgonu osoby — wnioskodawcę.

5. W razie uchylenia decyzji unieważnia się wezwania, o których mowa w § 18 ust. 1, wystawione dla osób, wobec których decyzja została uchylona.

6. W miejsce osób, wobec których uchylono decyzję o nałożeniu obowiązku świadczeń osobistych, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) nakłada taki obowiązek na inne osoby oraz wystawia dla nich wezwania.

7. Przepisy § 18 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Przeznaczanie nieruchomości i rzeczy ruchomych na cele świadczeń rzeczowych oraz wykonywanie tych świadczeń

§ 25. 1. Przedmiotem świadczeń rzeczowych nie mogą być:

- 1) tereny, pomieszczenia, środki transportowe, maszyny i inny sprzęt znajdujący się w posiadaniu:
 - a) jednostek organizacyjnych służących bezpośrednio działalności Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Urzędu Rady Ministrów, ministerstw i urzędów wojewódzkich oraz banków i przedsiębiorstw, wobec których Prezes Narodowego Banku Polskiego pełni funkcje organu założycielskiego,
 - b) jednostek organizacyjnych podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz przedsiębiorstw, wobec których pełnią oni funkcje organu założycielskiego,
 - c) przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych oraz innych przedstawicielstw i instytucji zrównanych z nimi w zakresie przywilejów i immunitetów na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, jak również członków tych przedstawicielstw, urzędów i instytucji oraz członków ich rodzin, a także innych osób zrównanych z nimi w zakresie przywilejów i immunitetów, jeżeli nie posiadają obywatelstwa polskiego,
- 2) biblioteki, muzea i archiwa oraz obiekty zabytkowe, jak również przedmioty dóbr kultury oraz pomieszczenia przeznaczone do ich przechowywania,
- 3) zbiory naukowe i artystyczne mające charakter publiczny,
- 4) świątynie, domy modlitwy oraz pomieszczenia kościołów i innych związków wyznaniowych o uregulowanej sytuacji prawnej wraz ze znajdującymi się w nich przed-

miotami przeznaczonymi do wykonywania kultu religijnego,

- 5) przedmioty wyłączone spod egzekucji stosownie do przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji,
- 6) parki narodowe i rezerваты przyrody,
- 7) przedszkola, domy dziecka, zakłady opiekuńczo-wychowawcze oraz szkoły specjalne i internaty tych szkół.

2. Przedmiotem świadczeń rzeczowych nie mogą być również pojazdy samochodowe używane wyłącznie do przewozu wewnątrz zakładu, po przedstawieniu przez posiadacza odpowiednich dokumentów.

§ 26. W toku postępowania administracyjnego wójt lub burmistrz (prezydent miasta) może dokonywać oględzin nieruchomości i rzeczy ruchomych, które, stosownie do zgłoszonych wniosków i własnych potrzeb, mogą być przedmiotem świadczeń rzeczowych. W oględzinach mogą uczestniczyć upoważnieni przez wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) przedstawiciele wnioskodawców, o których mowa w § 8 i 9 oraz § 12 ust. 2.

§ 27. 1. Na podstawie wniosków, potrzeb i oględzin, o których mowa w § 8 i 9, § 12 ust. 2 oraz § 26, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wydaje decyzje o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomych na cele świadczeń rzeczowych.

2. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta), przed wydaniem decyzji, powinien mieć na względzie, w miarę możliwości, równomierne obciążenie obowiązkiem świadczeń rzeczowych wszystkich posiadaczy zamieszkujących lub mających siedzibę na obszarze działania gminy.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy przeznaczenia rzeczy ruchomych na cele etatowych świadczeń rzeczowych na rzecz Sił Zbrojnych.

4. Wnioski wojskowych komendantów uzupełnień o przeznaczenie rzeczy ruchomych na cele etatowych świadczeń rzeczowych dla Sił Zbrojnych realizuje się w pierwszej kolejności, tak pod względem ilościowym, jak i jakościowym, z uwzględnieniem propozycji zawartych w tych wnioskach.

5. Przepis § 12 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

§ 28. Decyzje, o których mowa w § 27 ust. 1, wydaje wójt lub burmistrz (prezydent miasta) właściwy według siedziby lub miejsca pobytu posiadacza, według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 29. Decyzje mogą dotyczyć poszczególnych przedmiotów świadczeń rzeczowych albo ich rodzajów.

§ 30. 1. Drugi egzemplarz ostatecznej decyzji o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych przechowuje organ, który ją wydał, z zastrzeżeniem ust. 2, do czasu wezwania jej posiadacza do wykonania świadczenia.

2. Drugi egzemplarz decyzji o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych, przewidzianych do realizacji w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny, przechowuje organ, który ją wydał, mimo że posiadacz, któremu decyzję wydano, został w czasie pokoju wezwany do wykonania świadczenia.

§ 31. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) oraz organy właściwe do zgłaszania wniosków o nałożenie obowiązku świadczeń rzeczowych mogą dokonywać oględzin stanu utrzymania nieruchomości lub rzeczy ruchomych, które zostały przeznaczone na cele świadczeń rzeczowych.

§ 32. W przypadkach, o których mowa:

- 1) w art. 209 ust. 1, posiadacz może być wezwany, na wniosek właściwego organu, do wykonania świadczenia,
- 2) w § 30 ust. 2, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wystawia, w miejsce wykorzystanych, nowe wezwania dla posiadaczy.

§ 33. 1. W sprawach dotyczących przeznaczenia nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych oraz wzywania posiadaczy do wykonania takich świadczeń stosuje się odpowiednio art. 210 i 211, a także § 15, 16, § 17 ust. 2 oraz § 18 i 19.

2. Obowiązku, o którym mowa w art. 212 ust. 1, posiadacze powinni dopełniać nie później niż w ciągu trzech dni od dnia rozporządzenia nieruchomością lub rzeczą ruchomą.

§ 34. Ostateczne decyzje o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych uchyla się w przypadku:

- 1) zaistnienia okoliczności, o których mowa w § 25,
- 2) wniosku organu lub kierownika jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 12 ust. 2, w przypadku ustania potrzeby korzystania ze świadczeń rzeczowych,
- 3) zmiany posiadacza przedmiotu świadczenia rzeczowego,
- 4) utraty, zniszczenia lub uszkodzenia przedmiotu świadczenia w stopniu nie odpowiadającym jego właściwościom lub przeznaczeniu.

§ 35. Przedmioty świadczeń rzeczowych uważa się za oddane przez posiadaczy z chwilą:

- 1) postawienia do dyspozycji biorącego, we wskazanym w decyzji lub wezwaniu miejscu, środków transportowych i maszyn wraz z kierowcami (operatorami, załogami) wykonującymi świadczenia osobiste, przygotowanych technicznie do wykonania określonego rodzaju przewozów lub innych prac i zaopatrzonych w materiały pędne oraz eksploatacyjne, a także w niezbędne wyposażenie ustalone w odrębnych przepisach,
- 2) przekazania biorącemu narzędzi i urządzeń sprawnych technicznie oraz gotowych do natychmiastowego użycia,
- 3) przekazania do wykorzystania przez biorącego rzeczy ruchomych innych niż określone w pkt 1 w stanie zdatnym do użytku, zgodnie z ich przeznaczeniem,
- 4) oddania biorącemu nieruchomości w stanie użytkowym i z wyposażeniem, z jakim wykorzystywał je posiadacz, jeżeli w decyzji, o której mowa w art. 210, albo w odrębnych przepisach nie określono innych wymagań.

§ 36. 1. Jednostka organizacyjna, na której rzecz mają być oddane środki transportowe, maszyny i urządzenia niesamobieżne, jest obowiązana zapewnić nieodpłatnie po-

siadaczowi sprzęt do holowania lub przewozu tych środków, maszyn i urządzeń z miejsca ich postoju do miejsca wskazanego w wezwaniu.

2. W razie niemożności oddania przedmiotów świadczeń rzeczowych w określonym terminie i miejscu, posiadacz jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym wójta lub burmistrza (prezydenta miasta), a także biorącego, oraz podać przyczyny uniemożliwiające ich oddanie.

3. W razie nieoddania przedmiotów świadczeń rzeczowych w określonym terminie i miejscu oraz niezawiadomienia o niemożności ich oddania, wójt lub burmistrz (prezydent miasta) występuje do kierownika urzędu rejonowego z wnioskiem o zastosowanie odpowiedniego środka egzekucji administracyjnej.

§ 37. 1. Wezwanie do wykonania obowiązku świadczenia upoważnia posiadacza środków transportowych, maszyn i urządzeń do nabycia w stacjach paliwowych, poza kolejnością, materiałów pędnych w ilości, o której mowa w § 35 pkt 1.

2. W razie wystąpienia trudności z zakupem materiałów pędnych do środków transportowych, maszyn i urządzeń, udostępnianych:

- 1) jednostkom organizacyjnym Sił Zbrojnych, posiadacz jest obowiązany powiadomić o tym właściwego wojskowego komendanta uzupełnień, a następnie postępować w tej sprawie zgodnie z jego wskazówkami,
- 2) organom obrony cywilnej lub państwowym jednostkom organizacyjnym wykonującym zadania na potrzeby obrony państwa, posiadacz jest obowiązany powiadomić o tym odpowiednio właściwy organ obrony cywilnej lub kierownika państwowej jednostki organizacyjnej, na których rzecz świadczenie ma być wykonywane.

§ 38. 1. Właściwymi do przyjęcia przedmiotów świadczeń rzeczowych są osoby upoważnione przez kierowników (dowódców) jednostek organizacyjnych, na których rzecz mają być one przekazane, albo osoby upoważnione przez wnioskodawców.

2. Jednostka organizacyjna przyjmująca przedmioty świadczeń rzeczowych zbiorczo poświadcza posiadaczowi ich oddanie. W uzasadnionych wypadkach poświadczenie przekazania może określać stan techniczny, procentowy stopień zużycia danego przedmiotu oraz jego wartość szacunkową.

§ 39. 1. Zwrot przedmiotów świadczeń rzeczowych następuje po ustaniu potrzeby ich wykorzystywania, w terminie i miejscu wskazanym przez jednostkę organizacyjną, w której władaniu znajdują się przedmioty podlegające zwrotowi, na podstawie okazanego poświadczenia przekazania oraz decyzji o przeznaczaniu przedmiotów na cele świadczeń rzeczowych.

2. O terminie i miejscu zwrotu przedmiotów świadczeń rzeczowych oraz dokumentów niezbędnych do okazania przy odbiorze jednostka organizacyjna zawiadamia imiennie zainteresowanych posiadaczy.

3. Jednostka organizacyjna zwracająca środki transportowe, narzędzia, maszyny i urządzenia niesamobieżne jest obowiązana zapewnić posiadaczowi nieodpłatnie sprzęt do ich holowania lub przewozu z miejsca zwrotu do miejsca zamieszkania (siedziby) posiadacza.

§ 40. 1. W chwili zwrotu przedmioty świadczeń rzeczowych podlegają zbadaniu w celu ustalenia ich ewentualnych uszkodzeń lub stopnia zużycia. Badanie przeprowadzają przedstawiciele jednostki organizacyjnej, która zwraca te przedmioty, oraz posiadacz lub jego przedstawiciel.

2. W razie różnicy w ocenie stanu technicznego zwracanych przedmiotów świadczeń rzeczowych, jednostka zwracająca lub posiadacz powołuje rzeczoznawcę w celu wydania opinii. Koszty związane z wydaniem opinii pokrywa ta strona, której oceny stanu technicznego przedmiotu świadczenia rzeczowego nie potwierdza opinia rzeczoznawcy. Wynik badania oraz opinię rzeczoznawcy zamieszcza się w protokole, który w szczególności powinien zawierać bliższe oznaczenie przedmioty świadczeń rzeczowych oraz opis uszkodzeń i uzasadnienie.

3. W razie gdy przedmioty świadczeń rzeczowych nie mogą być zwrócone posiadaczowi ze względu na utratę lub zupełne uszkodzenie, jednostka, w której władaniu znajdowały się te przedmioty, jest obowiązana zawiadomić o tym posiadacza oraz wypłacić mu z urzędu odszkodowanie.

§ 41. 1. Zwrot przedmiotów świadczeń rzeczowych następuje za pisemnym poświadczeniem zwrotu, w którym określa się także ich stan techniczny. Poświadczenie zwrotu powinno zawierać odpowiednio dane określone w § 38 ust. 2.

2. Poświadczenie zwrotu wystawia się oddzielnie dla każdego przedmiotu świadczenia rzeczowego.

§ 42. 1. Jednostka organizacyjna, na której rzecz zostały przekazane, w ramach świadczeń rzeczowych, środki transportowe, maszyny lub urządzenia, jest obowiązana zwrócić je z taką ilością materiałów pędnych i eksploatacyjnych, z jaką zostały dostarczone do jednostki.

2. Koszty przejazdu posiadacza lub jego przedstawiciela z miejsca zamieszkania (siedziby) do miejsca zwrotu przedmiotów świadczeń rzeczowych pokrywa jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 1.

§ 43. 1. Posiadaczom udostępniającym przedmioty świadczeń rzeczowych, z chwilą zakończenia wykonywania tych świadczeń, wypłaca się ryczałt w wysokości ustalonej w załączniku nr 4 do rozporządzenia lub odpowiednią część tego ryczałtu, stosownie do czasu wykonywania świadczenia.

2. W razie wykorzystywania przedmiotów świadczeń rzeczowych o odmiennych parametrach lub właściwościach niż określone w załączniku, o którym mowa w ust. 1, wysokość ryczałtu może być odpowiednio obniżona lub podwyższona, stosownie do uzgodnień między posiadaczem a jednostką organizacyjną, na której rzecz świadczenie było wykonywane.

3. Wysokość stawek ryczałtu, o którym mowa w ust. 1, ulega corocznie rewaloryzacji, stosownie do wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w roku poprzedzającym, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Rewaloryzacji nie przeprowadza się, jeżeli w danym roku wskaźnik ten był niższy niż 10%.

Tryb przyznawania odszkodowania za utratę lub uszkodzenie oraz za szkody wynikłe z używania przedmiotów świadczeń rzeczowych

§ 44. 1. Posiadaczowi, który udostępnił przedmioty świadczeń rzeczowych, przysługuje odszkodowanie w razie ich utraty lub uszkodzenia oraz za szkody wynikłe z używania ich w sposób sprzeczny z ich właściwościami lub przeznaczeniem.

2. Prawo do odszkodowania powstaje z dniem zwrotu przedmiotów świadczeń rzeczowych lub otrzymania zawiadomienia o tym, że nie zostaną one zwrócone z powodu ich utraty lub uszkodzenia w stopniu wykluczającym celowość przeprowadzenia naprawy, albo od dnia, w którym zwrot lub powiadomienie powinno nastąpić. W razie zaistnienia przeszkód uniemożliwiających dokonanie zwrotu lub wystosowanie zawiadomienia, prawo do odszkodowania powstaje z dniem ustania tych przeszkód.

§ 45. 1. Odszkodowanie przyznaje się na wniosek posiadacza lub jego spadkobiercy (następcy prawnego), a w przypadku, o którym mowa w § 40 ust. 3 — z urzędu.

2. Zgłoszenie wniosku powinno nastąpić najpóźniej w ciągu 12 miesięcy od dnia, o którym mowa w § 44 ust. 2.

3. Ustalenie wysokości odszkodowania powinno nastąpić nie później niż w ciągu 30 dni od dnia zgłoszenia wniosku.

§ 46. Podstawę ustalenia odszkodowania stanowią:

- 1) poświadczenie przekazania przedmiotów świadczeń rzeczowych na potrzeby obrony państwa,
- 2) poświadczenie zwrotu przedmiotów świadczeń rzeczowych, zawierające ustalenie ich stanu technicznego, a w razie potrzeby protokół, o którym mowa w § 40 ust. 2, albo zawiadomienie stwierdzające, że nie zostaną one zwrócone z powodu utraty lub uszkodzenia, o którym mowa w § 40 ust. 3,
- 3) inne dowody dotyczące przedmiotów świadczeń rzeczowych, przedstawione przez posiadacza lub znajdujące się w dyspozycji organów rządowej administracji ogólnej.

§ 47. 1. Przy ustalaniu wysokości odszkodowania:

- 1) uwzględnia się procentowy ubytek wartości przedmiotów świadczeń rzeczowych na skutek oddania ich do używania do dnia zwrotu albo otrzymania przez posiadacza zawiadomienia o niemożności zwrotu tych przedmiotów,
- 2) stosuje się ceny rynkowe oddanych do używania przedmiotów świadczeń rzeczowych, obowiązujące w dniu rozpatrywania wniosku o odszkodowanie.

2. Odszkodowanie przyznane za utratę, uszkodzenie oraz za szkody wynikłe z używania przedmiotów świadczeń rzeczowych podlega zmniejszeniu o kwotę przyznaną z tytułu ubezpieczenia.

§ 48. 1. W sprawach przyznawania odszkodowania i ustalania jego wysokości właściwa jest komisja w składzie:

- 1) przedstawiciel jednostki organizacyjnej, na której rzecz przedmioty świadczeń rzeczowych zostały udostępnione,
- 2) posiadacz lub jego przedstawiciel,
- 3) rzeczoznawcy, o których mowa w § 40 ust. 2.

2. Podstawę do wypłaty odszkodowania stanowi protokół ustalający wysokość odszkodowania, sporządzony przez komisję, o której mowa w ust. 1.

§ 49. Strona, która nie zgadza się z ustaloną wysokością odszkodowania, może, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o przyznaniu odszkodowania, żądać ustalenia jego wysokości w drodze postępowania sądowego.

Rozdział 3

Świadczenia w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny

§ 50. 1. Na osobach i posiadaczach, którym doręczono w czasie pokoju decyzje o przeznaczeniu do wykonywania świadczeń osobistych oraz decyzje o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny, spoczywa obowiązek natychmiastowego wykonania świadczeń w wypadku zaistnienia takiej sytuacji.

2. Do wykonania świadczeń, o których mowa w ust. 1, osoby i posiadacze mogą być wzywani przez wójta lub burmistrza (prezydenta miasta).

3. Niedoręczenie wezwania nie zwalnia osoby lub posiadacza od natychmiastowego wykonania świadczenia, zgodnie z decyzją, o której mowa w ust. 1.

§ 51. W razie ogłoszenia mobilizacji lub w czasie wojny wójt lub burmistrz (prezydent miasta) może nałożyć obowiązek świadczeń osobistych i świadczeń rzeczowych na podstawie doraźnie zgłoszonych wniosków.

§ 52. 1. Uprawnionymi do zgłaszania wniosków o nałożenie obowiązku świadczeń osobistych i rzeczowych są organy i kierownicy, o których mowa w § 12 ust. 2, oraz dowódcy jednostek wojskowych.

2. W sprawach wniosków stosuje się odpowiednio przepisy § 10.

§ 53. 1. Do nakładania obowiązku świadczenia osobistego lub świadczenia rzeczowego, z zastrzeżeniem § 54, stosuje się odpowiednio przepisy § 15.

2. Decyzji o nałożeniu obowiązku świadczenia nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności w terminie w niej określonym.

3. Osoby, wobec których wydano ostateczną decyzję o nałożeniu obowiązku świadczenia osobistego, mogą być wzywane do wykonania tego świadczenia.

§ 54. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) w szczególnych sytuacjach może nakładać obowiązek świadczeń również w drodze obwieszczeń lub w inny sposób.

§ 55. 1. Obowiązkowi świadczeń osobistych nie podlegają osoby reklamowane od obowiązku pełnienia czynnej służby wojskowej na podstawie odrębnych przepisów.

2. Do świadczeń osobistych stosuje się odpowiednio przepisy § 13 i § 20—24.

§ 56. 1. Do świadczeń rzeczowych stosuje się odpowiednio przepisy § 26—29, § 33 i § 35—43.

2. Przedmioty świadczeń rzeczowych, znajdujące się w posiadaniu jednostek zmilitaryzowanych, mogą być wykorzystywane tylko na rzecz Sił Zbrojnych.

§ 57. 1. Do odszkodowań za przedmioty świadczeń rzeczowych stosuje się odpowiednio przepisy § 44—48.

2. Roszczenie o odszkodowanie za szkody powstałe w przedmiotach świadczeń rzeczowych oddanych do używania Siłom Zbrojnym posiadacz zgłasza kierownikowi urzędu rejonowego.

3. W razie uznania roszczenia za nieuzasadnione lub niemożności uzgodnienia wysokości odszkodowania, biorący albo kierownik urzędu rejonowego zawiadamia pisemnie poszkodowanego o odmowie zaspokojenia roszczenia. Posiadacz, po zakończeniu działań wojennych, może dochodzić roszczenia w drodze sądowej.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 58. Wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast) prowadzą w czasie pokoju rejestr wykonanych świadczeń na podstawie potwierdzeń wydanych przez jednostki organizacyjne, na których rzecz świadczenie było wykonywane.

§ 59. Wydatki związane z planowaniem i nakładaniem obowiązku świadczeń na rzecz obrony oraz doręczaniem przez kurierów kart powołania do czynnej służby wojskowej i wezwań do wykonywania świadczeń osobistych lub rzeczowych pokrywa się z budżetu wojewody.

§ 60. 1. Do czasu wydania decyzji o przeznaczeniu osoby do wykonania świadczenia osobistego oraz decyzji o przeznaczeniu nieruchomości lub rzeczy ruchomej na cele świadczeń rzeczowych wykonywanych w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny na podstawie przepisów rozporządzenia, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 1994 r., zachowują moc obowiązującą:

- 1) karty przeznaczenia i nakazy dostarczenia wystawione przez wojskowych komendantów uzupełnień,
- 2) wezwania imienne do wykonania obowiązku świadczeń na rzecz obrony kraju.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, podlegają po dniu 30 czerwca 1994 r. unieważnieniu przez organy, które dokumenty te wystawiły.

§ 61. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie świadczeń na rzecz obrony kraju (Dz. U. Nr 20, poz. 103 oraz z 1988 r. Nr 10, poz. 73 i 74),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1990 r. w sprawie przekazywania na potrzeby obrony państwa środków transportowych, narzędzi, maszyn i urządzeń przez osoby fizyczne i niektóre osoby prawne oraz odszkodowań w tych sprawach (Dz. U. Nr 80, poz. 469),
- 3) uchwała nr 184 Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1990 r. w sprawie przekazywania na potrzeby obrony państwa środków transportowych, narzędzi, maszyn i urządzeń przez instytucje państwowe, podmioty gospodarcze i inne państwowe jednostki organizacyjne oraz organizacje spółdzielcze i społeczne (Monitor Polski Nr 46, poz. 349).

§ 62. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *H. Suchocka*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1993 r. (poz. 397)

Załącznik nr 1

Wzór

Strona 1

..... dnia 19..... r.

.....
pieczęć organu nakładającego obowiązek
świadczeń

Adresat

.....
.....
.....
□□-□□□

DECYZJA Nr

w sprawie nałożenia obowiązku świadczeń na rzecz obrony

Na podstawie art. 202, 216, 217, 219*) ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254) oraz § ... rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1993 r. w sprawie świadczeń na rzecz obrony (Dz. U. Nr 85, poz. 397) nakłada się obowiązek wykonania świadczeń osobistych—reczowych*) w terminie

zakres i rodzaj prac (rodzaje i ilości przedmiotów świadczeń*), nazwa jednostki organizacyjnej,

na której rzecz świadczenie jest wykonywane

przez okres

liczba godzin (dni)

Uzasadnienie

W związku z nałożeniem obowiązku świadczeń należy w nakazanym terminie zgłosić się osobiście — udostępnić — dostarczyć — oddać do użytkowania wymienione w decyzji przedmioty świadczeń*) w

określić dokładne miejsce stawienia się do wykonania świadczenia,

adres i nazwę podmiotu, na którego rzecz świadczenie ma być wykonane*)

Od decyzji wydanej w czasie pokoju przysługuje osobie odwołanie do wojewody w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji.

*) Niepotrzebne skreślić.

Wyszczególnienie ilości przedmiotów świadczeń przeznaczonych do oddania w używanie

Lp.	Nazwa przedmiotu świadczeń	Liczba sztuk	Uwagi
1	2	3	4

Dnia 19..... r.

.....
wójt, burmistrz, prezydent miasta (imię i nazwisko)

Potwierdzenie wykonania świadczenia

Stwierdza się, że

imię i nazwisko — nazwa zakładu pracy*)

wykonał(a) obowiązek świadczeń określony w decyzji przez okres

liczba godzin (dni)

.....
pieczęć jednostki organizacyjnej, na której rzecz świadczenie wykonano

.....
podpis

*) Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie

1. Niniejszy dokument w świetle art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego jest decyzją administracyjną i rodzi wszystkie skutki z tego wynikające.
2. Jeśli z jakichkolwiek przyczyn nie będzie możliwe wykonanie nałożonych w decyzji obowiązków, należy o tym niezwłocznie powiadomić organ, który tę decyzję wydał.
3. Niniejszy dokument należy chronić przed zagubieniem.
4. Utrata dokumentu (decyzji o nałożeniu świadczeń) nie zwalnia od obowiązku wykonania nałożonego świadczenia.
5. Do udostępnienia — dostarczenia — oddania do użytkowania*) przedstawić przedmioty świadczeń o najlepszym stanie technicznym, a w odniesieniu do środków transportowych (maszyn) zapewnić pełne wyposażenie oraz obowiązujący zapas paliwa.

6. Przedmioty świadczeń należy oddać do użytkowania w stanie przydatnym do wykorzystania wraz z dotyczącymi go dokumentami.
7. Uchylenie się od wykonywania obowiązku świadczenia na rzecz obrony podlega karze aresztu do 3 miesięcy albo karze grzywny.
8. Wezwany(a) do wykonania obowiązku świadczeń osobistych na rzecz obrony powinien przedstawić zaświadczenie o wysokości zarobków w jednostce organizacyjnej, na której rzecz wykonuje świadczenia, w celu otrzymania rekompensaty za utracone za ten czas wynagrodzenie.

*) Niepotrzebne skreślić.

Strona 5

.....
 □□-□□□

Potwierdzenie wykonania świadczenia dla organu nakładającego obowiązek świadczeń

Potwierdza się wykonanie przez
 imię i nazwisko — nazwa zakładu pracy*)
 w dniu 19..... r. obowiązku świadczenia
 osobistego — rzeczowego*) przez okres
 liczba godzin (dni)

.....
 pieczęć jednostki organizacyjnej, na której rzecz
 świadczenie wykonano

.....
 podpis

*) Niepotrzebne skreślić.

Strona 6

.....
 □□-□□□

Potwierdzenie odbioru decyzji

Potwierdzam odbiór decyzji nr o nałożeniu obowiązku wykonania świadczenia na rzecz obrony.
 onia 19..... r.

 imię i nazwisko — nazwa zakładu pracy (podpis)

Załącznik nr 2

Wzór

Strona 1

.....
 pieczęć organu nakładającego obowiązek
 świadczeń

..... dnia 19..... r.

Adresat

.....
 □□-□□□

DECYZJA Nr w sprawie przeznaczenia do wykonania świadczeń na rzecz obrony

Strona 2

Na podstawie art. 203, 210*) ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254) oraz § ... rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1993 r. w sprawie świadczeń na rzecz obrony (Dz. U. Nr 85, poz. 397)

przeznaczam w ramach świadczeń osobistych do funkcji kuriera, świadczeń rzeczowych wykonywanych w czasie pokoju, świadczeń osobistych lub rzeczowych wykonywanych w razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny*)

.....
zakres i rodzaj prac (rodzaje i ilości przedmiotów świadczeń*), nazwa jednostki organizacyjnej,

.....
na której rzecz świadczenie jest wykonywane

przez okres

.....
liczba godzin (dni)

Uzasadnienie

Od decyzji przysługuje osobie odwołanie w terminie 7 dni i posiadaczowi rzeczy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji — do wojewody.

Na podstawie ostatecznej decyzji o przeznaczeniu osoba lub posiadacz może być wezwany do wykonania świadczenia. W razie ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny osoba i posiadacz są obowiązani przystąpić natychmiast do wykonania świadczenia, mimo nieotrzymania w tej sprawie wezwania wydanego przez wójta lub burmistrza (prezydenta miasta).

*) Niepotrzebne skreślić.

Strona 3

Wyszczególnienie ilości przedmiotów świadczeń przeznaczonych do oddania w używanie

Lp.	Nazwa przedmiotu świadczeń	Liczba sztuk	Uwagi
1	2	3	4

Dnia 19..... r.

.....
wójt, burmistrz, prezydent miasta (imię i nazwisko)

Potwierdzenie wykonania świadczenia

Stwierdza się, że

.....
imię i nazwisko — nazwa zakładu pracy*)

wykonał(a) obowiązek świadczeń określony w decyzji przez okres

.....
liczba godzin (dni)

.....
pieczęć jednostki organizacyjnej, na której rzecz świadczenie
wykonano

.....
podpis

*) Niepotrzebne skreślić.

Strona 4

Pouczenie

1. Niniejszy dokument w świetle art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego jest decyzją administracyjną i rodzi wszystkie skutki z tego wynikające.
2. Jeśli z jakichkolwiek przyczyn nie będzie możliwe wykonanie nałożonych w decyzji obowiązków, należy o tym niezwłocznie powiadomić organ, który tę decyzję wydał.
3. Niniejszy dokument należy chronić przed zagubieniem.
4. Utrata dokumentu (decyzji o nałożeniu świadczeń) nie zwalnia od obowiązku wykonania nałożonego świadczenia.
5. Do udostępnienia — dostarczenia — oddania do użytkowania*) przedstawić przedmioty świadczeń o najlepszym stanie technicznym, a w odniesieniu do środków transportowych (maszyn) zapewnić pełne wyposażenie oraz obowiązujący zapas paliwa.

- 6. Przedmioty świadczeń należy oddać do użytkowania w stanie przydatnym do wykorzystania wraz z dotyczącymi go dokumentami.
- 7. Uchylenie się od wykonywania obowiązku świadczenia na rzecz obrony podlega karze aresztu do 3 miesięcy albo karze grzywny.
- 8. Wezwany(a) do wykonania obowiązku świadczeń osobistych na rzecz obrony powinien przedstawić zaświadczenie o wysokości zarobków w jednostce organizacyjnej, na której rzecz wykonuje świadczenia, w celu otrzymania rekompensaty za utracone za ten czas wynagrodzenie.

*) Niepotrzebne skreślić.

Strona 5

.....

 □□-□□□

Potwierdzenie odbioru decyzji

Potwierdzam odbiór decyzji nr o nałożeniu obowiązku wykonania świadczenia na rzecz obrony.

..... dnia 19..... r.

.....
 imię i nazwisko — nazwa zakładu pracy (podpis)

Strona 6

.....

 □□-□□□

Potwierdzenie wykonania świadczenia dla organu, który wydał decyzję o przeznaczeniu

Potwierdza się wykonanie przez
 imię i nazwisko — nazwa zakładu pracy*)

..... w dniu 19..... r. obowiązku świadczenia
 osobistego — rzeczowego*) przez okres
 liczba godzin (dni)

.....
 pieczęć jednostki organizacyjnej, na której rzecz
 świadczenie wykonano

.....
 podpis

*) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 3

Wzór

Strona 1

.....
 pieczęć organu nakładającego obowiązek
 świadczeń

..... dnia 19..... r.

Adresat

.....
 □□-□□□

**WEZWANIE Nr
 do wykonania świadczenia na rzecz obrony**

Zgodnie z ostateczną decyzją nr z dnia 19..... r. w sprawie nałożenia obowiązku świadczeń na rzecz obrony, wydaną przez

.....
nazwa organu nakładającego obowiązek

.....
wykonania świadczenia

wzywa się do stawienia się do wykonania świadczenia — oddania do używania wymienionych przedmiotów świadczeń*)
w dniu 19..... r. o godz. w

.....
określić miejsce wykonania świadczenia

.....
oraz adres i nazwę jednostki organizacyjnej,

.....
na której rzecz świadczenie ma być wykonane

Przedmioty świadczeń rzeczowych oddać do używania*):

- a) zgodnie z wydaną decyzją*),
- b) w ilości wyszczególnionej na następnej stronie*).

Zwrot nastąpi w

.....
wójt, burmistrz, prezydent miasta (imię i nazwisko)

*) Niepotrzebne skreślić.

Wyszczególnienie ilości przedmiotów świadczeń rzeczowych, które należy oddać do używania

Lp.	Nazwa przedmiotu świadczeń	Liczba sztuk	Uwagi
1	2	3	4

Potwierdzenie wykonania świadczenia

Stwierdza się, że

.....
imię i nazwisko — nazwa zakładu pracy*)

wykonał(a) świadczenie określone w decyzji nr przez okres

.....
liczba godzin (dni)

.....
pieczęć jednostki organizacyjnej, na której rzecz
.....
świadczenie wykonano

.....
podpis

*) Niepotrzebne skreślić.

□□-□□□□

Potwierdzenie wykonania świadczenia dla organu, który nałożył obowiązek świadczenia

Potwierdza się wykonanie przez
imię i nazwisko — nazwa zakładu pracy*)
..... w dniu 19..... r. obowiązku świadczenia
osobistego — rzeczowego*) przez okres
liczba godzin (dni)

.....
pieczęć jednostki organizacyjnej, na której rzecz
świadczenie wykonano

.....
podpis

*) Niepotrzebne skreślić.

Potwierdzenie doręczenia wezwania

1. Potwierdzam odbiór wezwania nr do wykonania obowiązku świadczeń na rzecz
.....
nazwa organu, na którego rzecz wykonywane będzie świadczenie
dnia 19..... r. o godz.

.....
imię i nazwisko (podpis)

2. Z powodu nieobecności adresata wezwanie doręczono
.....
imię i nazwisko, adres
który zobowiązał się doręczyć adresatowi*).

3. Jeżeli wezwania nie można doręczyć, podać przyczynę niedoręczenia*)
.....
dnia 19..... r.

.....
organ doręczający

*) Niepotrzebne skreślić.

**WYKAZ WYSOKOŚCI DOBOWYCH STAWEK RYCZAŁTU
ZA UŻYWANIE PRZEDMIOTÓW ŚWIADCZEŃ RZECZOWYCH**

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka miary	Stawka dobową ryczałtu w tys. zł
1	2	3	4
I	Pojazdy samochodowe w tym:		według stawek określonych w zarządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie używania samochodów, motocykli i motorowerów do celów służbowych
	1. Osobowe, motocykle, motorowery		
	2. Ciężarowe		
	— o ładowności do 2 t	szt.	364,4
	— o ładowności od 2 do 8 t	szt.	635,6
	— o ładowności powyżej 8 t	szt.	917,8
	3. Pozostałe	szt.	1.138,4
	4. Przyczepy, naczepy	szt.	40% stawki odpowiadającej ładowności pojazdu

1	2	3	4
II	Statki powietrzne		
	1. Śmigłowce	szt.	20.684,9
	2. Samoloty pasażerskie		
	— lekkie (do 10 osób)	szt.	25.388,1
	— pozostałe (powyżej 10 osób)	szt.	228.493,2
	3. Samoloty transportowe	szt.	114.246,6
III	Jednostki taboru pływającego o wyporności:		
	1) do 500 DWT	szt.	43.516,0
	2) powyżej 500 do 2000 DWT	szt.	87.032,0
	3) powyżej 2000 DWT	szt.	174.063,9
IV	Maszyny do robót ziemnych, budowlanych, drogowych i przeładunkowych	szt.	564,4
V	Jednostki taboru kolejowego		
	1. Wagony towarowe	szt.	972,4
	2. Wagony osobowe	szt.	362,0
	3. Jednostki napędowe	szt.	2.534,4
VI	Budynki	m ²	2,7
VII	Grunty rolne	ha	3,9
VIII	Budowle	m ² powierzchni użytkowej	2,7
	1. Bocznice kolejowe	1 km b.	332,0
	2. Place składowe	ha	26,6
	3. Lotniska	ha	52,6
	4. Nabrzeża portowe	1 km b.	347,0
IX	Urządzenia techniczne		
	1. Środki łączności		
	— stacje nadawcze i transmisyjne o mocy:		
	a) małej do 100 W	szt.	67,1
	b) średniej powyżej 100 do 1000 W	szt.	201,4
	c) dużej powyżej 1000 W	szt.	1.537,0
	2. Stacje obsługi pojazdów	m ² powierzchni użytkowej	2,7 za m ² + 900,0 za stanowisko
	3. Inne urządzenia	za 1,0 mln wartości	2,0
X	Materiały budowlane, pędne i smary, produkty spożywcze i pasze		według aktualnej ceny rynkowej

398

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 września 1993 r.

w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług przewozowych na cele wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w 1993 r.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53,

poz. 297, z 1984 r. Nr 53, poz. 272 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) oraz § 5 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia